

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/759/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Budapest Környéki Törvényszék 7.Pf.20.676/2024/4. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be, amelyben a Budapest Környéki Törvényszék 7.Pf.20.676/2024/4. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és a Budakörnyéki Járásbíróság 2.P.20.659/2021/66. számú ítéletére kiterjedő hatályú megsemmisítését kérte az Alaptörvény II. cikke, VI. cikk (3) bekezdése, IX. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmére hivatkozással.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügynek a panasz szempontjából releváns lényege a rendelkezésre bocsátott iratok szerint a következő.
- [3] Az indítványozó közérdekű adatigénylést nyújtott be a Pesti Központi Kerületi Bírósághoz, amelyben annak az információnak a kiadását kérte, hogy az általa megnevezett bírósági titkárra „mely ügyszámú közvadas Bpk. ügyeket osztották el 2020 április hónapban és mely dátumon”, ezek közül „melyekben indítványozta az ügyészség büntető végzés hozatalát”, valamint, hogy utóbbi ügyek közül a bírósági titkár mely ügyekben „hozott a vádlottat marasztaló büntetővégzést és milyen dátumon”.
- [4] Az adatigényléssel érintett szerv arra hivatkozással, hogy a kérelem az indítványozó ügyében korábban eljáró bírósági titkár ügyeit érinti és a kért adatok az információs szabadsághoz fűződő alapvető jog rendeltetésével semmiféle összefüggést nem mutatnak, az adatigénylést elutasította.
- [5] A Budakörnyéki Járásbíróság 2.P.20.659/2021/66. számú ítéletével az indítványozó keresetét elutasította. Az indokolás szerint közérdekű adatokról van szó, ugyanakkor ezeknek az adatoknak a megismerhetősége az információs önrendelkezési jogról és

az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény 27. § (2) bekezdés g) pontja alapján korlátozott, azokat az indítványozó a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény iratbetekintési szabályai [100. § (1) bekezdés és 110. § (1)–(2) bekezdés] miatt nem ismerheti meg. A Budapest Környéki Törvényszék 7.Pf.20.676/2024/4. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet helybehagyta.

- [6] Ezt követően benyújtott alkotmányjogi panaszát az indítványozó elsődlegesen az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésére alapítja. Hangsúlyozza, hogy nem iratbetekintést kért, és „se a per alperese, se a bíróság nem nevezett meg semmi közérdeket, ami a megtagadás alapjául szolgálna”.
- [7] Az indítványozó arra is hivatkozik, hogy az ítéletekben „felhívott jogszabályokból – illetve ezáltal az ítéleti indokolásból – a jogértelmezés általános szabályainak megtartása mellett nem következnek az indítványozót marasztaló bírói döntések, így azok [...] sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből levezetett indokolási kötelezettséget”. Az iratbetekintésre való – de ennek igazolását mellőző – hivatkozás miatt a „pusztán formális indokolással ellátott, jelen ügyben sérelmezett határozatok semmilyen tartalmi felülvizsgálatot nem végeztek a megtagadás körében”. Az eljárás emellett azért is tisztességtelen volt az indítványozó szerint, mert az alperes bíróság képviselőjében eljáró ügyvédnek nem volt képviselői joga, és „[m]íthogy alperes így joghatályosan ellenkérelmet sem terjesztett elő, így a bíróságnak a kereseti kérelmek szerint kellett volna marasztalnia alperest”.
- [8] Az indítványozó az Alaptörvény II. cikkével összefüggésben azt állítja, hogy „a bíróság egy látszateljárást folytatott le [...], így felperes idejét csökkentve, életminőségét rontva”.
- [9] Az indítványozó az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésével összefüggésben kijelenti, hogy az adatigénylés minden alap nélkül iratbetekintési kérelemnek való minősítése „nyilvánvalóan ellentétes a jogalkotói céllal, illetve a hivatkozott szabad véleménynyilvánítás, szabad kutatás demokratikus követelményével”.
- [10] 2. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján megvizsgálva a befogadhatóság feltételeit, jelen ügyben a következőket lehetett megállapítani.
- [11] 2.1. A támadott ítélet 2025. január 3-án került kézbesítésre, a 2025. március 3-án beadott panaszt ehhez képest az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben nyújtották be. Az Alkotmánybíróság hiánypótlási felhívásának az indítványozó határidőben eleget tett. A támadott ítélet alkotmányjogi panasszal támadható, a rendelkezésre álló rendes jogorvoslati lehetőségeket kimerítették. Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, és az eljárásban felperesként való részvételére tekintettel érintettnek minősül. Az indítványt Alaptörvényben biztosított jogok sérelmére alapították, és az az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdése, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében

teljesíti a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeit. Az Alaptörvény II. cikkét és IX. cikk (1) bekezdését érintően ugyanakkor az indítványozó hiánypótlási felhívás ellenére sem terjesztett elő olyan okfejtést, illetve nem mutatott rá olyan, a határozott kérelem követelményét kielégítő összefüggésre, amelyet az Alaptörvény e rendelkezései és a bírósági döntés vonatkozásában az Alkotmánybíróság érdemi vizsgálat tárgyává tudott volna tenni. A kérelem ezeknek az alapvető jogoknak a tekintetében nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában írt feltételnek.

- [12] 2.2. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt két alternatív feltétel – a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés – fennállása esetén fogadja be. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [13] Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van a szóban forgó alaptörvényi rendelkezéseket – az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdését és XXVIII. cikk (1) bekezdését – érintően [a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való jog tekintetében lásd például: 13/2019. (IV. 8.) AB határozat, 3077/2017. (IV. 28.) AB határozat; a tisztességes eljáráshoz való jog tekintetében lásd például: 7/2013. (III. 1.) AB határozat]. A szóban forgó alapvető jogok alkotmányos tartalmának értelmezése kapcsán kialakított gyakorlat továbbra is irányadó.
- [14] Az Alkotmánybíróság megerősíti azt is, hogy a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz nem tekinthető hagyományos értelemben vett jogorvoslatnak {például: 3069/2017. (IV. 4.) AB végzés, Indokolás [9]}. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panason keresztül is az Alaptörvényt, az abban biztosított jogokat védi, és a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik a testület hatáskörébe. „A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}.
- [15] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben arra jutott, hogy az indítványozó pusztán a támadott ítéletben foglalt döntést magát, annak hátrányos voltát tekinti alapjogi sérelemnek a döntés Alkotmánybíróság általi megváltoztatása érdekében. Ez viszont – amint az kifejtésre került – kívül esik az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantáló alkotmányjogi szempontú

mérlegelés tartományán {lásd hasonlóan: 3018/2024. (I. 12.) AB végzés, Indokolás [34]}.

- [16] Megállapítható volt az is, hogy a bíróság az indítványozónak az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálta, és ennek értékeléséről határozatában számot adott. Önmagában az, hogy az indítványozó a számára hátrányos, de egyébként megindokolt bírói döntés érvelését tévesnek, megalapozatlannak és magára nézve sérelmesnek tartja, nem alkotmányossági kérdés {lásd például: 3223/2025. (VII. 11.) AB végzés, Indokolás [28]}.
- [17] A fentiek alapján az indítványozó által megjelölt alapvető jogok tekintetében az alkotmányjogi panaszba foglaltak ebben a konkrét ügyben nem vetnek fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, és nem elegendőek a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyének a megalapozására sem.
- [18] 3. A fentiek szerint az alkotmányjogi panasz nem teljesíti részben az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában írt törvényi, részben az Abtv. 29. §-ban írt befogadási kritériumokat, ezért azt az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)-(3) bekezdése alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2025. december 5.

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró